

Sygn. akt II CSK 145/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Władysław Pawlak (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Lasów Państwowych Nadleśnictwa K. w Ł.

przeciwko J. H., E. Z., M. S., E. S., J. S., M. H., Ł. S. i K. H.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 29 listopada 2017 r.,

skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 2 czerwca 2016 r., sygn. akt III Ca (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w Ł. do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o
kosztach postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Ł. oddalił apelację strony powodowej Skarbu Państwa - Lasów Państwowych Nadleśnictwa K. w Ł. od

wyroku Sądu Rejonowego w P. oddalającego powództwo o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na podstawie następującego stanu faktycznego: A. Z. zakupił od J. S. i A. S. folwark w R. o powierzchni 50,9838 ha, w którym następnie zamieszkał z żoną J. Z. oraz dwojgiem dzieci J. A. i A. E. W dniu 16 stycznia 1942 r. A. Z. został wpisany do działu 2 Niemieckiej Listy Narodowej „der Deutschen Volksliste” i w dniu 26 stycznia 1942 r. otrzymał dowód Deutsche Volksliste nr (...). Wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 31 sierpnia 1948 r. żona A. Z. – J. Z. została skazana na karę 1 miesiąca aresztu za to, że w 1941 r. w P., będąc obywatelką polską zgłosiła swą przynależność do narodowości niemieckiej.

W czasie drugiej wojny światowej A. Z. ukrywał w swoim majątku w R. dwóch Polaków. Nie korzystał z pracy robotników przymusowych. Zmarł w dniu 25 grudnia 1946 r. w Ł. Decyzją z dnia 5 lutego 2013 r. Wojewoda (...) odmówił stwierdzenia utraty przez A. Z. obywatelstwa polskiego do dnia jego zgonu.

Nieruchomość o nazwie „Z.” położona w R. objęta księgami wieczystymi (...)/3 i (...)/5, dla której przed wojną było prowadzone Repertorium Hipoteczne nr (...), w którym jako właściciel figurował A. Z., w dniu 13 września 1944 r. była nieruchomością ziemską, którą można było wykorzystywać do produkcji rolnej. Na grunty orne przypadła powierzchnia 19,32 ha, na łąki 4,36 ha, na pastwiska 5,92 ha, na słabe grunty orne 5 ha, na obszar pod zabudowaniami 1 ha, a zatem łącznie 35,60 ha. Część nieruchomości o charakterze leśnym zajmowała powierzchnię 6,55 ha. Natomiast nieużytki, drogi i rowy stanowiły łącznie 6,03 ha. Na cele gospodarki wodnej - rybołówstwo były przeznaczone stawy o powierzchni 2,82 ha. Według stanu na dzień 13 września 1944 r., nieruchomość ta nie mogła być przeznaczona na inne cele niż produkcja rolna czy leśna. W strukturze użytków gruntowych las stanowił 12,84%. U nieużytki o powierzchni 4,63 ha można było przeznaczyć pod zalesienie.

Gospodarstwo rolne A. Z. przejęło po wojnie w użytkowanie Nadleśnictwo Państwowe, które bezskutecznie występowało na drodze administracyjnej o przekazanie tego gospodarstwa na swoje cele.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2005 r. Sąd Rejonowy w P. (sygn. akt I Ns (...)/04), w uwzględnieniu wniosku Skarbu Państwa - Lasów Państwowych Nadleśnictwa K. w Ł., stwierdził, że Skarb Państwa nabył przez zasiedzenie z dniem 31 grudnia 1977 r. własność nieruchomości składającej się z działek ewidencyjnych nr 667/2 o powierzchni 0,24 ha, nr 667/3 o powierzchni 0,0511 ha, nr 667/4 o powierzchni 0,4022 ha i nr 667/5 o powierzchni 0,1984 ha, położonej w R., gm. P. W oparciu o to postanowienie została założona księga wieczysta (...)/5, w której własność wpisano na rzecz Skarbu Państwa - Lasów Państwowych Nadleśnictwo K. w Ł.

Postanowieniem z dnia 19 maja 2008 r., w uwzględnieniu wniosku Skarbu Państwa - Lasów Państwowych Nadleśnictwa K. w Ł. (sygn. akt I Ns (...)), Sąd Rejonowy w P. stwierdził, że Skarb Państwa nabył przez zasiedzenie z dniem 2 października 1976 r. własność nieruchomości o powierzchni 62,8315 ha, składającej się z działki nr 667/6, położonej w R., gm. P.. Na podstawie tego postanowienia została założona księga wieczysta (...), w której jako właściciela ujawniono Skarb Państwa w zarządzie Lasów Państwowych Nadleśnictwa K. w Ł.

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2010 r. w sprawie I Ns (...)/08, Sąd Rejonowy w P. na skutek skargi J. H. i E. Z. wznowił postępowanie w sprawie I Ns (...)/04 oraz w sprawie I Ns (...) (w części dotyczącej działki nr 667/8 o powierzchni 50,0921 ha, powstałej z podziału działki nr 667/6) i zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w P. w sprawie I Ns (...)/04 oraz w sprawie I Ns (...) (w części, w jakiej zostało wznowione postępowanie) i wnioski o zasiedzenie oddalił z uzasadnieniem, iż przedmiotowe nieruchomości przeszły na własność Skarbu Państwa z mocy prawa, na podstawie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1994 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej, a zatem Skarb Państwa nie mógł nabyć ich własności przez zasiedzenie.

Na wniosek następców prawnych - spadkobierców A. Z., Sąd Rejonowy w P. w księgach wieczystych prowadzonych dla przedmiotowych nieruchomości wpisał tych spadkobierców jako współwłaścicieli w miejsce Skarbu Państwa.

Sąd drugiej instancji dzieląc stanowisko Sądu pierwszej instancji uznał, że strona powodowa nie ma legitymacji czynnej. Jeśli bowiem, jak twierdzi strona

powodowa, przedmiotowe nieruchomości stały się własnością Skarbu Państwa z mocy prawa na podstawie art. 2 ust. 1 lit. b. dekretu o reformie rolnej, to zgodnie z art. 3 tego dekretu weszły w skład Państwowego Funduszu Ziemi, który stosownie do art. 2 pkt 4 i art. 12 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, wszedł do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, wraz z lasami niewydzielonymi geodezyjnie z nieruchomości (art. 1 w zw. z art. 2), zaś prawo własności Skarbu Państwa w stosunku do tego rodzaju mienia wykonuje zgodnie z art. 5 tej ustawy Agencja Nieruchomości Rolnych, co w związku z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, oznacza, iż Agencji Nieruchomości Rolnych jako osobie prawnej reprezentującej Skarb Państwa, a nie Lasom Państwowym Nadleśnictwu K. w Ł. przysługuje legitymacja czynna do wystąpienia z powództwem w tej sprawie. Strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu na okoliczność, że sporna nieruchomość ziemską A. Z., została przekazana Lasom Państwowym i wyłączona spod działania dekretu o reformy rolnej.

W skardze kasacyjnej strona powodowa zaskarżając powyższy wyrok w całości wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zarzuciła naruszenie prawa materialnego tj. art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (dalej: „u.k.w.h.”) w zw. z art. 74 ust. 3 ustawy o lasach, przez ich niewłaściwe zastosowanie (niezastosowanie) i wadliwe przyjęcie, że Skarb Państwa nie posiada legitymacji procesowej czynnej, pomimo uzyskania przez Lasy Państwowe zarządu przedmiotową nieruchomości z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1992 r.; art. 1, art. 2, art. 12-13 oraz art. 17 i 19 ustawy z 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa przez niewłaściwe zastosowanie wskutek przyjęcia, że nieruchomość objęta żądaniem pozwu wyłącznie w oparciu o art. 1 i art. 2 tej ustawy znajduje się w Zasobie Własności Rolnej Skarbu Państwa, pomimo, że w tej sprawie nie nastąpiło przejście nieruchomości w trybie regulowanym tą ustawą; art. 5 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 19 października 1991 r. w zw. z art. 10 ust. 1 u.k.w.h. przez ich niewłaściwe zastosowanie wskutek przyjęcia, iż Agencja

Nieruchomości Rolnych posiada legitymację procesową czynną w niniejszej sprawie; art. 4 ust. 1 w zw. z art. 3 ustawy o lasach przez ich niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że nieruchomość objęta żądaniem pozwu pozostaje poza zarządem Lasów Państwowych; naruszenie prawa procesowego, tj. art. 382 k.p.c. przez pominięcie materiału dowodowego zebranego w sprawie; art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. przez nie wyjaśnienie podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia, w tym nie odniesienie się do całości zebranego w sprawie materiału dowodowego; art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 386 § 4 k.p.c. przez nierozpoznanie istoty sprawy wskutek zaniechania zbadania materialno-prawnej podstawy żądania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 34 k.c. Skarb Państwa jest w stosunkach cywilnoprawnych podmiotem praw i obowiązków, które dotyczą mienia państwowego nie należącego do innych państwowych osób prawnych. W obrocie prawnym Skarb Państwa jako osoba prawna (art. 33 k.c.) bierze udział poprzez tzw. *stationes fisci*, będące określonymi jednostkami organizacyjnymi, z których działalnością wiąże się określona sfera prawna, w ramach której podmiotem jest Skarb Państwa. Materialno-prawna konstrukcja zakładająca jednolitość Skarbu Państwa, wywiera również w sferze przepisów procesowych ten skutek, że stroną jest zawsze Skarb Państwa (art. 67 § 2 k.p.c.).

Według ugruntowanego już orzecznictwa określenie, która państwowa jednostka organizacyjna jest właściwa do reprezentowania Skarbu Państwa i występowania w jego imieniu w danym procesie, jest obowiązkiem sądu, który powinien w tej materii dokonać ustalenia z urzędu i wezwać do udziału organ właściwej jednostki organizacyjnej (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 1970 r., II CR 301/70, OSNCP 1971 nr 3, poz. 55, z dnia 11 stycznia 1974 r., II CR 685/73, OSNCP 1975 nr 1, poz. 10, z dnia 13 kwietnia 1983 r., IV CR 66/83, OSNCP 1984 nr 1, poz. 5, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 1983 r., IV CZ 24/83, OSPiKA 1984 nr 11, poz. 237).

Lasy Państwowe są państwową jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej reprezentującą Skarb Państwa w zakresie zarządzanego

mienia, tj. m.in. w zakresie nieruchomości leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa (art. 32 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, jedn. tekst: Dz. U. z 2017 r. poz. 788 ze zm.; dalej: „u.l.”). Spod tego zarządu zostały wyłączone m.in. nieruchomości leśne wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa (art. 4 ust. 2 pkt 2 u.l.). Stosownie do art. 3 u. l., lasem jest grunt: 1) o zwartej powierzchni, co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub przejściowo jej pozbawiony: a) przeznaczony do produkcji leśnej lub b) stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo c) wpisany do rejestru zabytków; 2) związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywanie dla potrzeb gospodarki leśnej; budynki budowlę, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne.

Sąd drugiej instancji przyjął za Sądem pierwszej instancji, że legitymację procesową do wystąpienia z powództwem o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym ma w tej sprawie Agencja Nieruchomości Rolnych, która jest państwową osobą prawną.

Z mocy ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. poz. 623 ze zm.; dalej: „u.k.o.w.r.”), zadania i funkcje, dotychczas realizowane przez Agencję Nieruchomości Rolnych (dalej: „ANR”) przejął Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (dalej: „KOWR”), który z dniem 1 września 2017 r. z mocy prawa wstąpił w ogół praw i obowiązków Agencji Nieruchomości Rolnych (art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa, Dz. U. poz. 624 ze zm.). Jak wynika z art. 2 ust. 1 u.k.o.w.r., KOWR również jest państwową osobą prawną będącą agencją wykonawczą w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870 ze zm.).

W związku z tym, państwowych osób prawnych, zarówno ANR do 1 września 2017 r., a obecnie KOWR nie można utożsamiać ze Skarbem Państwa. KOWR nie jest więc państwową jednostką organizacyjną Skarbu Państwa

w rozumieniu art. 67 § 2 k.p.c. Występuje on w obrocie prawnym samodzielnie, jako odrębny od Skarbu Państwa podmiot, któremu ustawa przyznała osobowość prawną (art. 33 k.c. w zw. art. 2 ust. 1 u.k.o.w.r.). KOWR wykonuje prawo własności i inne prawa rzeczowe na rzecz Skarbu Państwa w stosunku do mienia nieruchomego wchodzącego w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, który nadal jest właścicielem nieruchomości tworzących ten Zasób (art. 5 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1491, ze zm.; dalej: „u.g.n.r.s.p.”). KOWR dysponuje tym Zasobem na zasadach określonych w ustawie (art. 12 ust. 3 u.g.n.r.s.p.) oraz nimi gospodaruje (art. 24 u.g.n.r.s.p.). Jest więc jedynie instytucją powierniczą Skarbu Państwa, gdyż na zewnątrz występuje jako wyłączny dysponent określonego prawa, działając w imieniu własnym i ponosząc własną odpowiedzialność za te działania (zob. też rozważania prawne dotyczące statusu prawnego Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa - poprzednika prawnego ANR - wyrażone w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1994 r., III CZP 189/93, OSNC 1994 nr 6, poz. 121).

W odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa określonych w art. 1 i 2 u.g.n.r.s.p., legitymacja procesowa przysługuje KOWR (przed 1 września 2017 r. ANR), a nie Skarbowi Państwa, aczkolwiek żądanie uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym przez wpis prawa własności mogło się odnosić do Skarbu Państwa, a nie Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (KOWR mógłby zostać ujawniony obok Skarbu Państwa, czyli Skarb Państwa - Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa; zob. też uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1994 r., III CZP 189/93). Zważywszy więc na to, iż KOWR nie jest *statio fisci* Skarbu Państwa, sąd w procesie wytoczonym przez państwową jednostkę organizacyjną, nieposiadającą osobowości prawnej, w imieniu Skarbu Państwa w odniesieniu do nieruchomości rolnych Skarbu Państwa podpadających pod działanie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa nie może wzywać do udziału w sprawie po stronie powodowej KOWR, jako odrębnej od Skarbu Państwa osoby prawnej.

Sąd drugiej instancji błędnie przyjął, że legitymacja procesowa czynna, z racji charakteru nieruchomości stanowiących przedmiot sprawy o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym na rzecz Skarbu Państwa, przysługuje ANR (obecnie KOWR), a nie Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Lasy Państwowe jako państwową jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej. Stanowisko w kwestii legitymacji procesowej, Sąd Okręgowy wywodził z założenia opartego na twierdzeniach pozwu, że sporna nieruchomość stała się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa na podstawie przepisów dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13 ze zm.,: dalej: „dekret o reformie rolnej”), a w konsekwencji weszła w skład Państwowego Funduszu Ziemi (art. 3 ust. 2 lit. c. w zw. z art. 2 dekretu o reformie rolnej), zaś mienie znajdujące się w Państwowym Funduszu Ziemi stanowi element Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa (art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 12 ust. 1 u.g.n.r.s.p.).

Należy jednak zauważyć, że stosownie do art. 17 ust. 1 u.g.n.r.s.p. do przekazania Agencji Nieruchomości Rolnych, nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi konieczna była decyzja wojewody, która wywierała skutek konstytutywny (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego O/Z Kraków z dnia 8 listopada 1994 r., SA /Kr 2916/93, ONSA 1995 nr 3, poz. 141). Przepis ten został uchylony ustawą z dnia 20 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2003 r. Nr 6, poz. 64), która weszła w życie z dniem 6 lutego 2003 r. Z poczynionych przez sądy *meriti* ustaleń faktycznych nie wynika, by w odniesieniu do przedmiotowych nieruchomości zostały wydane takie decyzje. Natomiast istotnym jest, że od wczesnych lat powojennych, akty posiadania w imieniu Skarbu Państwa faktycznie wykonują Lasy Państwowe (co potwierdziły orzeczenia wydawane w sprawach o zasiedzenie), oraz że nieruchomość ta została w przeważającej części zalesiona. Mianowicie, działka nr 667/8 o powierzchni 50,0921 ha, objęta księgą wieczystą (...)/3, aktualnie według danych z rejestru gruntów stanowi las. Zatem, z łącznego obszaru przedmiotowych nieruchomości ok. 51 ha, grunt o powierzchni 50 ha (czyli 98%) jest lasem w rozumieniu przepisów ustawy o lasach.

Zgodnie z art. 1 pkt 1 w zw. z art. 12 ust. 1 u.g.n.r.s.p. w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa nie wchodzi grunty, w tym nieruchomości rolne znajdujące się w zarządzie Lasów Państwowych. Jak stanowi art. 74 ust. 3 zamieszczony w rozdziale 10 (Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe) ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, lasy i grunty przeznaczone do zalesienia, znajdując się z zasobach Państwowego Funduszu Ziemi, przechodzą w zarząd Lasów Państwowych.

Powództwo o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (art. 10 u.k.w.h.) nie jest szczególnym rodzajem powództwa o ustalenie, lecz powództwem służącym zaspokojeniu roszczenia rzeczowego, przy pomocy którego powód domaga się nie tylko ustalenia prawa lub stosunku prawnego, ale także wydania orzeczenia zastępującego oświadczenie woli osoby błędnie wpisanej do księgi wieczystej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2015 r., III CSK 372/14, nie publ.). Powództwo to więc zmierza (w przeciwieństwie do powództwa o ustalenie, że określona nieruchomość przeszła z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa), do określenia aktualnego stanu prawnego nieruchomości od strony podmiotowej, a w przypadku nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa łączy się również z określeniem państwowej jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej albo państwowej osoby prawnej, która będzie uprawniona do wykonywania prawa własności w imieniu Skarbu Państwa (zob. § 41 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2001 r. w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów (Dz. U. Nr 102, poz. 1122 ze zm.)).

W związku z tym, dla oceny legitymacji procesowej czynnej w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, w której żądanie wpisu dotyczy prawa własności Skarbu Państwa, istotne znaczenie ma to, czy państwowa jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, względnie określona państwowa osoba prawna będzie uprawniona do formalnego wykonywania prawa własności przedmiotowej nieruchomości w imieniu Skarbu Państwa, w wypadku uwzględnienia powództwa. Z uwagi na to, że w rozpoznawanej sprawie istnieje także spór co do kwestii przejścia na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości z mocy prawa na podstawie przepisów dekretu

o reformie rolnej i nie został wydany jakikolwiek dokument urzędowy wskazujący na wejście praw związanych z nieruchomościami objętymi żądaniem pozwu do zasobu Państwowego Funduszu Ziemi, a następnie do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, należało uwzględnić okoliczność, iż to Lasy Państwowe objęły w faktyczne posiadanie w imieniu Skarbu Państwa te nieruchomości i w ramach sprawowania faktycznego zarządu doprowadziły do zmiany strukturalnej użytkowanych gruntów w stosunku do stanu z chwili wejścia w życie dekretu o reformie rolnej, tj. z nieruchomości o przeważającym charakterze nieruchomości ziemskiej w rozumieniu przepisów o reformie rolnej na nieruchomość leśną w rozumieniu ustawy o lasach.

W konsekwencji zarówno okoliczność sprawowania faktycznego zarządu w imieniu Skarbu Państwa wyłącznie przez Lasy Państwowe oraz aktualny charakter przedmiotowej nieruchomości (las), determinuje legitymację procesową czynną Skarbu Państwa reprezentowanego przez Lasy Państwowe, jako tą państwową jednostkę organizacyjną Skarbu Państwa, z którą wiąże się dochodzone roszczenie (art. 67 § 2 k.p.c.), a nie KOWR (poprzednio ANR), na podstawie art. 1, 2 i 5 ust. 1 u.g.n.r.s.p. Wszak w razie ewentualnego uwzględnienia powództwa (o ile zaistniały wskazywane w pozwie podstawy do przejścia prawa własności na rzecz Skarbu Państwa na podstawie przepisów dekretu o reformie rolnej), to Lasom Państwowym będzie przysługiwało formalne uprawnienie do zarządzania nieruchomością leśną na podstawie art. 4 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1 u.l.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. oraz art. 108 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c.

jw

r.g.